

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **Š. N.**, zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Dominikánské nám. 196/1, Brno, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 4. 2018, č. j. 30 A 257/2017 - 26,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 25. 5. 2018 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) podanou téhož dne, směřující proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“).

[2] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve prověřil stěžovatelovo tvrzení, že soudní poplatek za kasační stížnost uhradil bezhotovostně na účet Nejvyššího správního soudu pod variabilním symbolem 2300125717, a zjistil, že přijetí takové platby na příslušném bankovním účtu neeviduje.

[4] Usnesením ze dne 21. 6. 2018, č. j. 2 As 178/2018 – 15, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5000 Kč podle položky č. 19 Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. K vyhovění této výzvě, tj. splnění poplatkové povinnosti, která vznikla již s podáním kasační stížnosti, stanovil Nejvyšší správní soud stěžovateli lhůtu 15 (patnácti) dní od doručení posledně uvedeného usnesení. Současně v odůvodnění daného usnesení stěžovatele poučil o tom, že pod výše uvedeným variabilním symbolem (který ostatně odpovídá variabilnímu symbolu pro řízení před krajským soudem) sice byla zaplacená

částka ve výši 5000 Kč, nicméně ve prospěch účtu krajského soudu, nikoli však k příslušnému účtu Nejvyššího správního soudu. Rovněž stěžovatele upozornil, že takto zaplacená částka není považována za zaplacený soudní poplatek za podanou kasační stížnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2018, č. j. 7 Azs 21/2018 – 11).

[5] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2018, č. j. 2 As 178/2018 – 15, bylo stěžovateli (přesněji zástupci stěžovatele) doručeno dne 26. 6. 2018 prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Tímto dnem byl tudíž určen počátek běhu patnáctidenní lhůty pro vyhovění výzvě k zaplacení soudního poplatku (§ 40 odst. 1 s. ř. s.). Konec předmětné lhůty proto připadl na středu 11. 7. 2018.

[6] Nejvyšší správní soud setrvává na své ustálené judikatuře (viz např. krajským soudem citovaný rozsudek NSS č. j. 9 Afs 7/2012 - 49, příp. také usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 9. 2012, sp. zn. IV. ÚS 685/12, či ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. III. ÚS 2865/15), podle které je z hlediska včasnosti splnění poplatkové povinnosti rozhodný ten den, kdy je částka soudního poplatku skutečně připsána na účet soudu (viz např. rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, č. j. 7 Azs 21/2018 – 11, či ze dne 7. 2. 2018, č. j. 2 As 3/2018 – 32). Ve svém nedávném rozsudku ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018 – 51, Nejvyšší správní soud shrnul, že i „soudní poplatek hrazený na výzvu soudu vydanou po 30. 9. 2017 je zaplacen v den, kdy je částka soudního poplatku skutečně připsána na účet soudu (při platbě bezhotovostním převodem či poštovní poukázkou) nebo kdy se kolky, jimiž je soudní poplatek zaplacen, dostanou do dispozice příslušného soudu (k tomu srov. též usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 8. 2008, sp. zn. IV. ÚS 1582/08 a tomuto usnesení předcházející rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2008, č. j. 2 Afs 7/2008 - 144). Samozřejmě lze doplnit, že soudní poplatek je zaplacen též dnem, kdy dojde k jeho faktické úhradě na podatelně soudu.

[7] Dne následujícího po posledním dni běhu lhůty k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjistil, že na příslušném bankovním účtu neeviduje platbu soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti, do dispozice podatelny soudu se nedostala ani platba soudního poplatku v podobě kolků a nedošlo ani k hotovostní úhradě soudního poplatku na podatelně soudu. Lze proto konstatovat, že lhůta k zaplacení soudního poplatku uplynula marně.

[8] Podle § 9 odst. 1 věty druhé a třetí zákona o soudních poplatcích platí, že „[p]o marném uplynutí této lhůty (k zaplacení soudního poplatku; pozn. NSS) soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“ Podle § 47 písm. c) s. ř. s. taktéž platí, že „[s]oud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.“ Takto předvídaným zvláštním zákonem je bezesporu též citovaný zákon o soudních poplatcích. Podle § 120 s. ř. s. platí, že „[n]ení-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.“ Ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení se tudíž použije přiměřeně i na řízení o kasační stížnosti. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[9] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. věty první, ve spojení s výše citovaným ustanovením § 120 s. ř. s. rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu